

ЈУГОСЛОВЕНСКО
ДРАМСКО
ПОЗОРИШТЕ

75

СИРАНО (Cyrano de Bergerac)

По херојској комедији Едмона Ростана

„Сирано де Бержерак”

Адаптација: Горчин Стојановић

Превод: Милан Димовић

Режија и сценографија:	Горчин Стојановић
Костимографија:	Лана Цвијановић
Покрет:	Милица Церовић
Сценски говор:	Љиљана Мркић Поповић
Помоћник редитеља:	Весна Радовановић
Дизајн светла:	Синиша Чупић
Дизајн звука:	Богдан Браковић и Горчин Стојановић

Играју:

Сирано	Драган Мићановић
Де Гиш	Анита Манчић
Роксана	Марија Вицковић
Роксана	Нина Мартиновић
Кристијан	Јоаким Тасић
Ле Бре	Небојша Миловановић
Линијер	Марко Јанкетић
Грађанин	Слободан Тешић
Рагно	Стефан Јевтовић
Монфлери/Калуђер	Теодор Винчић
Карбон Кастел-Жалу	Лазар Ђукић
Кизи	Огњен Никола Радуловић
Брисај	Стојша Ољачић
Сестра Маргарета	Маја Колунџија Зорое
Сестра Марта/Продавачица/Куртизана	Катарина Вељовић
Сестра Клер	Христина Татић
Валвер/Ришеље	Вукашин Јовановић
Први маркиз/Први кадет	Иван Благојевић
Маркиз(а)/Четврти кадет	Лука Севић
Маркиз(а) – Кесарош/Трећи кадет	Лука Антонијевић
Други маркиз/Други кадет	Лука Радосављевић

Тужни Пјеро
Радосни Пјеро
Син – дечак

Ана-Марија Стаменковић
Сара Павловић
Никола Васић / Виктор Радишић

Инспицијент:
Суфлер:

Даша Велимировић
Драгана Анђелковић

Организатори:
Андрија Урошевић

Владимир Перишић

Мајстор светла:
Реализација звука:

Драган Арсенић
Богдан Браковић

Асистент сценографа:
Асистент костимографа:

Ивана Крњић
Анђела Бајагић

Премијера представе на Великој сцени „Љуба Тадић“ Југословенског драмског позоришта у уторак, 19. марта 2024. године у 20 часова

О РОСТАНОВОМ ЈУНАКУ

Као песник, идеалиста, храбар, дубоко осећајан човек који се размеће храброшћу како би прикрио несигурност по питању физичког изгледа, човек који духовитошћу штити рањиво срце, и у извесном смислу продужетак линије Тужног Пјероа, Сирано је најуспелији Ростанов јунак. У њега је Ростан улио сав свој романтични жар и страст према Идеалу и са њим дели многе особине: интегритет, независност, храброст, ентузијазам, одбијање да прави компромис са светом, прикривање осећајне песничке душе иза склоности ка збијању шала. Упркос томе што Ростан није (као Сирано) имао гротескни физички изглед који би га обесхрабрио, страх од неуспеха који је приписао свом јунаку имао је и он сам. Ростан је Сирана створио по слици сопствене душе, тврдила је његова супруга.

ЕДМОН РОСТАН

Едмон Ростан (Марсељ, 1. април 1868 – Париз, 2. децембар 1918) француски писац и драматичар, у епохи натурализма оживео је романтични театар и покушао да му врати стари сјај. Његов *Сирано де Бержерак* је од париске премијере 1897. освојио публику и до данас се одржао на позоришним репертоарима. Београдска праизведба одржана је 21. марта 1914.

По завршетку студија права у Паризу постао је члан адвокатске коморе, али се – захваљујући добром имовном стању породице – адвокатуром никада није бавио. Оженио се песникињом Розамондом Жерар с којом је имао сина Мориса, такође песника и драмског писца. У књижевности се појавио 1888. комадом *Црвена рукавица* (*Le Gant rouge*), који није имао успеха, као ни збирка стихова из 1890, да би комедија у стиховима *Романтичне душе* (*Les Romanesques*), из 1894. доживела одличан пријем. Добро су дочекана и следећа два комада: *Далека принцеза* (*La Princesse lointaine*, 1895) и *Самарићанка* (*La Samaritaine*, 1897), које је написао за Сару Бернар, али тријумф постиже тек историјском комедијом *Сирано де Бержерак* (*Cyrano de Bergerac*, 1897) написаном за тада славног глумца Коклена (*Coquelin Constant*). Комад је преведен на многе европске језике и свуда дочекан са одушевљењем. Недуго након тога, безмало истоветан пријем има и драма *Орлић* (*L'Aiglon*, 1900) са Саром Бернар у главној улози. У својој 32. години Ростан постаје уважен аутор, а 1901. постаје члан Француске академије, у коју ће због запаљења плућа крочити тек 1904. Са болешћу опада и његов књижевни успех, па ће следеће дело, настало скоро десет година након што је досегао највећу славу, доживети неуспех.

Надахнут храброшћу краља Петра Првог приликом повлачења кроз Албанију, Ростан је написао песму *Краљ Петрова четири вола*, коју је на српски језик превео Милутин Бојић, а песма је већ на Солунском фронту била борбено надахнуће српским војницима.

ГОРЧИН СТОЈАНОВИЋ

Дипломирани позоришни редитељ.

Режирао шездесетак позоришних представа. Аутор четрдесетак сценографија за своје и представе других редитеља. Режирао у свим медијима.

Режије у ЈДП: *Драга Јелена Сергејевна* (1989), *Хамлет* (1992), *Мајн Кампф* (1993), *Последњи дани човечанства* (1994), *Лулу* (2005), *Госпођица* (2013), *Дон Жуан* (2017), *Загреб–Београд виа Сарајево* (2021).